L E G E
cu privire la supravegherea suplimentară a băncilor, asigurătorilor/reasigurătorilor și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar

nr. 250 din 01.12.2017
(în vigoare 29.03.2018)

Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 464-470 art. 794 din 29.12.2017

* * *

C U P R I N S

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și scopul legii
Articolul 2. Domeniul de aplicare
Articolul 3. Noțiuni principale
Articolul 4. Praguri pentru identificarea conglomeratului financiar
Articolul 5. Identificarea conglomeratului financiar

Capitolul II
SUPRAVEGHEREA SUPLIMENTARĂ

Articolul 6. Sfera de aplicare a supravegherii suplimentare
Articolul 7. Adecvarea capitalului
Articolul 8. Concentrarea riscurilor și tranzacțiile în interiorul grupului
Articolul 9. Politici de gestionare a riscurilor și mecanisme de control intern

Capitolul III
MĂSURI DE FACILITARE A SUPRAVEGHERII SUPLIMENTARE

Articolul 10. Autoritatea competentă responsabilă de exercitarea supravegherii suplimentare (coordonatorul)
Articolul 11. Criterii pentru desemnarea coordonatorului
Articolul 12. Atribuțiile coordonatorului
Articolul 13. Cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente
Articolul 14. Accesul la informații
Articolul 15. Verificarea informațiilor
Articolul 16. Organele de conducere ale societății financiare holding mixte
Articolul 17. Situațiile financiare ale societății financiare holding mixte
Articolul 18. Auditul extern al societății financiare holding mixte
Articolul 19. Măsuri și sancțiuni
Articolul 20. Contestarea actelor coordonatorului
Articolul 21. Cooperarea cu autoritățile competente din alte state

Capitolul IV
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 22. Compatibilitatea cu legislația comunitară
Articolul 23. Intrarea în vigoare a prezentei legi

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și scopul legii

Prezenta lege stabilește regulile de supraveghere suplimentară a entităților reglementate care fac parte dintr-un conglomerat financiar, în scopul asigurării stabilității financiare și al protejării deponenților, asiguraților și investitorilor.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

Prezenta lege se aplică entităților reglementate, persoane juridice licențiate/ autorizate conform normelor sectoriale aplicabile, care sînt supuse supravegherii suplimentare exercitate de către coordonator la nivelul conglomeratului financiar.

Articolul 3. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, noțiunile de mai jos au următoarele semnificații:

asigurător/reasigurător – un asigurător/reasigurător în sensul Legii nr.407/2006 cu privire la asigurări;

*asociere în participați*e – o asociere în participație în sensul Legii nr.202/2017 privind activitatea băncilor;

autoritate competentă – o autoritate națională, după caz Banca Națională a Moldovei sau Comisia Națională a Pieței Financiare, care dispune de competență legală de a reglementa și supraveghea, în mod individual sau la nivelul întregului grup, entitățile care cad sub incidența prezentei legi;

autoritate competentă relevantă:

a) autoritatea competentă care răspunde de supravegherea sectorială la nivel consolidat a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar;

b) coordonatorul desemnat în conformitate cu prevederile prezentei legi, dacă este diferit de autoritatea menționată la lit.a);

bancă – o bancă în sensul Legii nr.202/2017 privind activitatea băncilor;

concentrare a riscurilor – expunerile la risc care prezintă un potențial de pierdere suficient de mare pentru a pune în pericol solvabilitatea sau poziția financiară în general a entităților reglementate din conglomeratul financiar și care pot fi determinate de riscurile de contrapartidă/de credit, de investiții, asigurare sau de piață și de alte riscuri, precum și de o combinație sau interacțiune a acestor riscuri;

conglomerat financiar – un grup sau subgrup în care o entitate reglementată se află la conducerea grupului sau subgrupului sau cel puțin una dintre filialele acestui grup sau subgrup este o entitate reglementată și care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

1) în cazul în care o entitate reglementată se află la conducerea grupului sau subgrupului:

a) aceasta este fie întreprinderea-mamă a unei entități din sectorul financiar, fie o entitate care deține o participație într-o entitate din sectorul financiar, fie o entitate legată de o entitate din sectorul financiar printr-o relație în sensul celor descrise la noțiunea “grup”;

b) cel puțin una dintre entitățile grupului sau subgrupului aparține subsectorului asigurărilor și cel puțin o entitate aparține subsectorului bancar/nonbancar sau subsectorului de servicii de investiții;

c) activitățile consolidate sau agregate ale entităților grupului ori subgrupului în subsectorul asigurărilor și cele ale entităților în subsectorul bancar/nonbancar și în subsectorul serviciilor de investiții sînt semnificative în sensul art.4 alin.(2) sau alin.(5);

2) în cazul în care la conducerea grupului sau subgrupului nu se află o entitate reglementată:

a) activitățile grupului sau subgrupului se desfășoară în principal în sectorul financiar în sensul art.4 alin.(1);

b) cel puțin una dintre entitățile grupului sau subgrupului aparține subsectorului asigurărilor și cel puțin o entitate aparține subsectorului bancar/nonbancar sau subsectorului de servicii de investiții;

c) activitățile consolidate sau agregate ale entităților grupului sau subgrupului în subsectorul asigurărilor și cele ale entităților în subsectorul bancar/nonbancar și în subsectorul serviciilor de investiții sînt semnificative în sensul art.4 alin.(2) sau alin.(5);

control – un control în sensul Legii nr.202/2017 privind activitatea băncilor;

coordonator – autoritatea competentă desemnată responsabilă de exercitarea supravegherii suplimentare a entităților care constituie un conglomerat financiar;

entitate reglementată – o bancă, un asigurător/reasigurător, o societate de investiții sau o societate de administrare fiduciară a investițiilor;

filială – o filială în sensul Legii nr.202/2017 privind activitatea băncilor;

grup – un grup de întreprinderi format dintr-o întreprindere-mamă, filialele acesteia și persoanele juridice în cadrul cărora întreprinderea-mamă sau filialele acesteia dețin o participație, precum și un grup de entități legate între ele printr-o relație în următorul sens:

a) două sau mai multe entități sînt conduse împreună, în virtutea unui contract încheiat sau a prevederilor din statutul sau actul constitutiv al entităților;

b) organele de conducere a două sau mai multe entități sînt formate din aceleași persoane reprezentînd majoritatea, aflate în funcție în perioada de gestiune și pînă la întocmirea situațiilor financiare consolidate.

În sensul prezentei legi, orice subgrup al unui grup se consideră a fi un grup;

întreprindere-mamă – o întreprindere-mamă în sensul Legii nr.202/2017 privind activitatea băncilor;

legături strînse – legături strînse în sensul Legii nr.202/2017 privind activitatea băncilor;

norme sectoriale – legislația națională privind supravegherea prudențială a entităților reglementate;

participație – deținerea directă sau indirectă a cel puțin 20% din drepturile de vot sau din capitalul social al unei entități;

sector financiar – un sector format din una sau mai multe dintre entitățile menționate în continuare:

a) o bancă/o societate financiară nonbancară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare în sensul Legii nr.202/2017 privind activitatea băncilor, care formează subsectorul bancar/nonbancar;

b) un asigurător/reasigurător care formează subsectorul asigurărilor;

c) o societate de investiții care formează subsectorul investițiilor;

*societate de administrare fiduciară a investiț*iilor – o societate de investiții în sensul Legii nr.171/2012 privind piața de capital;

societate de investiții – o societate de investiții în sensul Legii nr.202/2017 privind activitatea băncilor;

societate financiară holding mixtă – o societate financiară holding mixtă în sensul Legii nr.202/2017 privind activitatea băncilor;

societate financiară nonbancară – o societate financiară nonbancară în sensul Legii nr.202/2017 privind activitatea băncilor;

tranzacții *în interiorul grupului* (tranzacții intragrup) – tranzacții prin care o entitate reglementată care aparține unui conglomerat financiar recurge, direct sau indirect, la alte entități din același grup sau la orice persoană fizică sau juridică ce are legături strînse cu entitățile din acest grup, pentru îndeplinirea unei obligații, de natură contractuală sau nu, cu titlu oneros sau cu titlu gratuit.

Articolul 4. Praguri pentru identificarea conglomeratului financiar

(1) Activitățile unui grup se desfășoară în principal în sectorul financiar dacă raportul dintre totalul activelor din bilanțul entităților reglementate și al celor nereglementate din sectorul financiar, din cadrul grupului, și totalul activelor din bilanțul grupului în ansamblul său depășește 40%.

(2) Activitățile din diferite subsectoare ale sectorului financiar sînt semnificative dacă, pentru fiecare subsector în parte, media aritmetică între raportul dintre totalul activelor din bilanțul subsectorului și totalul activelor din bilanțul entităților din sectorul financiar din cadrul grupului și raportul dintre cerințele de solvabilitate ale aceluiași subsector și totalul cerințelor de solvabilitate ale entităților din sectorul financiar din cadrul grupului depășesc 10%.

(3) În sensul prezentei legi, subsectorul cel mai puțin important dintr-un conglomerat financiar este subsectorul cu cea mai mică medie aritmetică, iar subsectorul cel mai important dintr-un conglomerat financiar este subsectorul cu cea mai mare medie aritmetică. În scopul calculării mediei aritmetice și al determinării subsectorului cel mai puțin important și a celui mai important, subsectorul bancar/nonbancar și subsectorul investițiilor sînt luate în considerare împreună.

(4) Societățile de administrare fiduciară a investițiilor sînt atribuite subsectorului căruia îi aparțin în cadrul grupului. În cazul în care nu aparțin în mod exclusiv unui subsector din cadrul grupului, ele sînt atribuite sectorului financiar cel mai puțin important.

(5) Activitățile desfășurate între subsectoarele grupului se consideră, de asemenea, a fi semnificative dacă totalul activelor din bilanțul subsectorului cel mai puțin important din grup depășește echivalentul în lei moldovenești a 6 miliarde de euro, conform cursului oficial al leului moldovenesc.

(6) În cazul în care grupul nu atinge pragul menționat la alin.(2), autoritățile competente relevante, de comun acord, iau decizia să nu mai considere grupul un conglomerat financiar și să nu aplice prevederile referitoare la concentrarea riscurilor, tranzacțiile intragrup sau la mecanismele de control intern și la procesele de gestionare a riscurilor, dacă ele apreciază că includerea grupului în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare sau că aplicarea unor astfel de prevederi nu este necesară sau ar genera confuzie în raport cu obiectivele supravegherii suplimentare.

(7) În cazul în care grupul atinge pragul menționat la alin.(2), dar subsectorul cel mai puțin important nu depășește echivalentul în lei moldovenești a 6 miliarde de euro, conform cursului oficial al leului moldovenesc, autoritățile competente relevante, de comun acord, iau decizia să nu considere grupul un conglomerat financiar și să nu aplice prevederile referitoare la concentrarea riscurilor, tranzacțiile intragrup sau la mecanismele de control intern și la procesele de gestionare a riscurilor, dacă ele apreciază că includerea grupului în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare sau că aplicarea unor astfel de prevederi nu este necesară ori nu ar fi corespunzătoare sau ar genera confuzie în raport cu obiectivele supravegherii suplimentare.

(8) Deciziile luate în conformitate cu alin.(6) și (7) se notifică celorlalte autorități competente și sînt făcute publice de către autoritățile competente.

(9) În sensul aplicării alin.(1)–(8), autoritățile competente relevante sînt în drept să decidă, de comun acord:

a) să excludă o entitate din calculul rapoartelor, în cazurile menționate la art.7 alin.(9);

b) să respecte pragurile prevăzute la alin.(1) și (2) timp de 3 ani consecutivi, astfel încît să se evite schimbările bruște de regim, sau să nu respecte pragurile respective, dacă există schimbări semnificative în structura grupului;

c) să excludă una sau mai multe participații deținute în subsectorul mai puțin important, dacă aceste participații sînt hotărîtoare pentru identificarea unui conglomerat financiar și împreună prezintă un interes neglijabil în raport cu obiectivele de supraveghere suplimentară.

Deciziile menționate în prezentul alineat se iau pe baza unei propuneri înaintate de coordonatorul conglomeratului financiar.

(10) În sensul aplicării prevederilor alin.(1) și (2), autoritățile competente relevante, în cazuri excepționale și de comun acord, decid să înlocuiască criteriul bazat pe totalul activelor din bilanț cu unul sau mai mulți dintre următorii parametri sau să adauge unul sau mai mulți dintre aceștia, respectiv structura veniturilor, activitățile din afara bilanțului, activele totale aflate în gestionare, dacă apreciază că aceștia prezintă o relevanță deosebită pentru scopurile supravegherii suplimentare în baza prezentei legi.

(11) În cazul conglomeratelor supuse deja supravegherii suplimentare, pentru aplicarea prevederilor alin.(1) și (2), dacă rapoartele menționate la aceste alineate scad sub 40% și, respectiv, sub 10%, un raport inferior fixat la 35% și, respectiv, la 8% se aplică pentru următorii 3 ani pentru a evita schimbările bruște de regim.

(12) În cazul conglomeratelor supuse deja supravegherii suplimentare, pentru aplicarea prevederilor alin.(5) și (6), dacă totalul activelor din bilanțul subsectorului cel mai puțin important din grup scade sub pragul stabilit la alin.(5), un prag inferior, fixat la echivalentul în lei moldovenești a 5 miliarde de euro, conform cursului oficial al leului moldovenesc, se aplică pentru următorii 3 ani pentru a evita schimbările bruște de regim.

(13) Pe parcursul perioadei menționate la alin.(11) și (12), coordonatorul ia decizia, cu acordul celorlalte autorități competente relevante, ca rapoartele sau sumele mai mici menționate la alin.(11) și (12) să nu mai fie aplicabile.

(14) Calculele prevăzute în prezentul articol se efectuează pe baza totalului activelor din bilanțul agregat al entităților din grup, potrivit situațiilor financiare anuale ale acestora. În vederea efectuării acestor calcule, entitățile în care se deține o participație sînt luate în considerare pînă la nivelul sumei din totalul activelor bilanțului care corespunde cotei proporționale agregate deținute de grup. În cazul în care există situații financiare consolidate, acestea se utilizează în locul situațiilor financiare agregate.

(15) Cerințele de solvabilitate menționate în prezentul articol se determină în conformitate cu dispozițiile normelor sectoriale aplicabile.

(16) Autoritățile competente reevaluează anual derogările de la aplicarea supravegherii suplimentare și revizuiesc indicatorii cantitativi prevăzuți în prezentul articol, precum și evaluările de risc efectuate pentru grupurile financiare.

Articolul 5. Identificarea conglomeratului financiar

(1) Autoritățile competente din Republica Moldova care au licențiat entitățile reglementate identifică, în baza prevederilor prezentei legi, orice grup care intră în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare. În acest scop:

a) autoritățile competente din Republica Moldova care au licențiat entități reglementate din cadrul grupului cooperează strîns, inclusiv cu autoritățile competente din alte state cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens;

b) în cazul în care o autoritate competentă consideră că o entitate reglementată licențiată/autorizată de respectiva autoritate competentă aparține unui grup care poate fi un conglomerat financiar și care nu a fost încă identificat în conformitate cu prezenta lege, această autoritate competentă își prezintă opinia celorlalte autorități competente relevante din Republica Moldova, precum și autorităților competente implicate din alte state cu care colaborează în baza acordurilor de cooperare.

(2) Coordonatorul desemnat în conformitate cu art.11 informează, într-un termen cît mai scurt, întreprinderea-mamă care se află la conducerea grupului sau, în absența unei întreprinderi-mamă, entitatea reglementată care are volumul cel mai mare în totalul activelor din bilanț în subsectorul cel mai important al grupului cu privire la faptul că grupul a fost identificat ca fiind un conglomerat financiar, precum și cu privire la desemnarea coordonatorului. Coordonatorul informează în acest sens și autoritățile competente care au licențiat/autorizat entitățile reglementate din grup, precum și autoritățile competente ale altui stat cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens, în care societatea financiară holding mixtă își are sediul central.

(3) Autoritățile competente publică și actualizează, într-un termen cît mai scurt, pe paginile web oficiale lista conglomeratelor financiare desemnate în conformitate cu prezenta lege.

Capitolul II
SUPRAVEGHEREA SUPLIMENTARĂ

Articolul 6. Sfera de aplicare a supravegherii suplimentare

(1) Fără a se aduce atingere prevederilor privind supravegherea conținute în normele sectoriale, supravegherea suplimentară a entităților reglementate se exercită în măsura și în conformitate cu modalitățile prevăzute de prezenta lege.

(2) Sînt supuse supravegherii suplimentare la nivelul conglomeratului financiar următoarele entități reglementate:

a) orice entitate reglementată care este conducătorul unui conglomerat financiar;

b) orice entitate reglementată a cărei întreprindere-mamă este o societate financiară holding mixtă cu sediul central în Republica Moldova;

c) orice entitate reglementată, legată de o altă entitate din sectorul financiar printr-o relație în sensul celor descrise la art.3 noțiunea “grup”.

(3) Orice subgrup al unui grup care îndeplinește criteriile pentru a fi conglomerat financiar este supus supravegherii suplimentare.

(4) Orice entitate reglementată care nu este supusă supravegherii suplimentare în temeiul alin.(2) și a cărei întreprindere-mamă este o entitate reglementată sau o societate financiară holding mixtă cu sediul central într-un alt stat face obiectul unei supravegheri suplimentare la nivelul conglomeratului financiar în măsura și în conformitate cu modalitățile prevăzute la art.21.

(5) În cazul în care anumite persoane dețin participații sau asocieri în participație cu una sau mai multe entități reglementate sau exercită o influență asupra administrării unor astfel de entități la luarea deciziilor în adunarea generală sau în organul de conducere, fără a deține o participație sau asocieri în participație, în alte cazuri decît cele prevăzute la alin.(2) și alin.(4), autoritățile competente relevante determină de comun acord, avînd în vedere scopul supravegherii suplimentare prevăzut de prezenta lege, exercitarea supravegherii suplimentare a entităților reglementate, considerînd că entitățile respective ar constitui un conglomerat financiar.

(6) În vederea aplicării supravegherii suplimentare, cel puțin una dintre entități este o entitate reglementată în sensul prevederilor prezentei legi și îndeplinește condițiile prevăzute la art.3 noțiunea "conglomerat financiar" pct.1) lit.b) sau pct.2) lit.b) și pct.1) lit.c) sau pct.2) lit.c).

(7) Fără a se aduce atingere prevederilor art.16, exercitarea supravegherii suplimentare la nivelul conglomeratului financiar nu implică în niciun fel obligația pentru autoritățile competente de a exercita un rol de supraveghere pe bază individuală a societăților financiare holding mixte, a entităților reglementate dintr-un alt stat care aparțin unui conglomerat financiar, cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens sau a entităților nereglementate dintr-un conglomerat financiar.

Articolul 7. Adecvarea capitalului

(1) Fără a se aduce atingere normelor sectoriale, supravegherea suplimentară a adecvării capitalului entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar se exercită în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative elaborate în aplicarea acesteia.

(2) Entitățile reglementate dintr-un conglomerat financiar asigură, la nivelul conglomeratului financiar, disponibilitatea în permanență a fondurilor proprii, cel puțin la nivelul cerințelor de adecvare a capitalului, calculate în conformitate cu una dintre metodele enumerate la alin.(8) și cu principiile tehnice prevăzute în actele normative elaborate în aplicarea prezentei legi.

(3) Entitățile reglementate dispun de politici corespunzătoare de adecvare a capitalului la nivelul conglomeratului financiar.

(4) Cerințele prevăzute la alin.(1) și (2) fac obiectul supravegherii exercitate de către coordonator în conformitate cu prevederile cap. III.

(5) Coordonatorul asigură efectuarea calculului prevăzut la alin.(1) cel puțin o dată pe an, dacă prin reglementări nu este prevăzută o frecvență mai mare, de către entitatea reglementată care este conducătorul conglomeratului financiar ori, în cazul în care conglomeratul financiar nu are drept conducător o entitate reglementată, de către societatea financiară holding mixtă sau de către entitatea reglementată din conglomeratul financiar identificată de coordonator după consultarea cu celelalte autorități competente relevante și cu entitățile reglementate din conglomeratul financiar supuse supravegherii suplimentare.

(6) Rezultatele calculului și datele relevante pe care acesta se bazează sînt transmise coordonatorului de către entitatea reglementată care este conducătorul conglomeratului financiar ori, în cazul în care conglomeratul financiar nu are drept conducător o entitate reglementată, de către societatea financiară holding mixtă sau de către entitatea reglementată din conglomeratul financiar identificată de coordonator după consultarea cu celelalte autorități competente relevante și cu entitățile reglementate din conglomeratul financiar supuse supravegherii suplimentare.

(7) Pentru a calcula cerințele de adecvare a capitalului, entitățile menționate în continuare sînt incluse în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare în măsura și conform modalităților definite în actele normative pentru aplicarea prezentei legi:

a) o bancă;

b) o societate financiară nonbancară;

c) un asigurător/reasigurător;

d) o societate de investiții;

e) o societate financiară holding mixtă.

(8) Cerințele suplimentare de adecvare a capitalului se calculează prin aplicarea, în conformitate cu decizia coordonatorului, luată după consultarea cu celelalte autorități

competente relevante și cu entitățile reglementate din conglomeratul financiar, a uneia dintre următoarele metode: metoda consolidării contabile sau metoda deducerii și agregării, a căror aplicare se realizează în conformitate cu actele normative elaborate în aplicarea prezentei legi.

(9) Coordonatorul este în drept să nu includă o anumită entitate în calculul cerințelor suplimentare de adecvare a capitalului dacă:

a) entitatea este situată într-un alt stat unde există impedimente de natură juridică pentru transferul informațiilor necesare, fără a se aduce atingere normelor sectoriale care obligă autoritățile competente să refuze licențierea/autorizarea în cazul în care există obstacole în exercitarea efectivă a funcției lor de supraveghere;

b) entitatea prezintă un interes neglijabil în raport cu scopul de supraveghere suplimentară a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar;

c) includerea acesteia este inoportună sau poate determina o confuzie în raport cu obiectivele supravegherii suplimentare.

(10) În cazul în care mai multe entități urmează a fi excluse potrivit alin.(9) lit.b), acestea sînt incluse dacă împreună prezintă un interes ce nu poate fi neglijat în raport cu obiectivele supravegherii suplimentare.

(11) În cazul menționat la alin.(9) lit.c), cu excepția cazurilor de urgență, coordonatorul consultă celelalte autorități competente relevante înainte de a lua o decizie.

(12) Dacă, în unul dintre cazurile prevăzute la alin.(9) lit.b) și c), coordonatorul nu include o entitate reglementată în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare, autoritățile competente responsabile de supravegherea individuală a acelei entități pot cere entității care se află la conducerea conglomeratului financiar informații care să faciliteze supravegherea de către acestea a entității reglementate.

Articolul 8. Concentrarea riscurilor și tranzacțiile în interiorul grupului

(1) Fără a se aduce atingere normelor sectoriale, supravegherea suplimentară a concentrării riscurilor și a tranzacțiilor în interiorul grupului în cazul entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar se exercită în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative elaborate în aplicarea acesteia.

(2) Entitățile reglementate sau, după caz, societățile financiare holding mixte raportează periodic, cel puțin o dată pe an, coordonatorului orice concentrare semnificativă a riscurilor la nivelul conglomeratului financiar, precum și toate tranzacțiile semnificative în interiorul grupului, ale entităților reglementate din cadrul unui conglomerat financiar, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative elaborate în aplicarea acesteia.

(3) În cazul în care coordonatorul nu stabilește altfel prin actele sale, o tranzacție în interiorul grupului se consideră a fi semnificativă dacă valoarea acesteia depășește cel puțin 5% din valoarea totală a cerințelor de adecvare a capitalului la nivelul unui conglomerat financiar.

(4) Informațiile menționate la alin.(2) sînt transmise coordonatorului de către entitatea reglementată care este conducătorul conglomeratului financiar sau, în cazul în care conglomeratul financiar nu are drept conducător o entitate reglementată, de către societatea financiară holding mixtă sau de către entitatea reglementată din conglomeratul financiar identificată de coordonator după consultarea cu celelalte autorități competente relevante și cu entitățile reglementate din conglomeratul financiar supuse supravegherii suplimentare.

(5) Concentrarea riscurilor și tranzacțiile în interiorul grupului sînt supuse supravegherii exercitate de coordonator, care va monitoriza riscul eventual de

contaminare în cadrul conglomeratului financiar, care presupune răspîndirea rapidă a unui anumit risc și afectarea unui număr considerabil de entități în sectorul financiar.

(6) Autoritățile competente pot stabili, prin actele normative elaborate în scopul aplicării prezentei legi, limite de cantitate, cerințe de calitate, precum și orice alte măsuri de supraveghere care să permită atingerea obiectivelor de supraveghere suplimentară, cu privire la orice concentrare a riscurilor la nivelul conglomeratului financiar și în ceea ce privește tranzacțiile în interiorul grupului realizate în cadrul conglomeratului financiar.

(7) În cazul în care un conglomerat financiar este condus de o societate financiară holding mixtă, normele sectoriale privind concentrarea riscurilor și cele privind tranzacțiile în interiorul grupului din sectorul financiar cel mai important al conglomeratului financiar se aplică sectorului financiar în ansamblul său, inclusiv societății financiare holding mixte.

(8) Autoritățile competente determină, în cadrul acordurilor de cooperare, orientări generale comune în vederea aplicării supravegherii suplimentare a concentrării riscurilor, în conformitate cu alin.(1)–(7). Pentru a evita orice suprapunere, orientările generale asigură aplicarea uniformă a instrumentelor de supraveghere, astfel cum este prevăzut în prezentul articol.

Articolul 9. Politici de gestionare a riscurilor și mecanisme de control intern

(1) Entitățile reglementate dispun, la nivelul conglomeratului financiar, de politici adecvate de gestionare a riscurilor și de mecanisme de control intern.

(2) Politicile de gestionare a riscurilor includ:

a) principii de gestionare și de conducere sănătoase, cu aprobarea și revizuirea periodică, cel puțin o dată pe an, a strategiilor și politicilor de către organele de gestionare și de conducere, la nivelul conglomeratului financiar, în ceea ce privește toate riscurile asumate de acestea;

b) proceduri care să mențină adecvarea capitalului pentru a anticipa impactul strategiilor de dezvoltare asupra profilului de risc și asupra cerințelor de capital stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi;

c) proceduri care să asigure faptul că sistemele de supraveghere a riscurilor sînt integrate corespunzător în modul lor de organizare și că sînt luate toate măsurile pentru a se asigura că sistemele implementate în toate entitățile incluse în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare sînt coerente, astfel încît riscurile să poată fi măsurate, supravegheate și controlate la nivelul conglomeratului financiar;

d) mecanisme care să permită elaborarea și dezvoltarea, după caz, a unor planuri de redresare și soluționare a situațiilor de criză. Aceste mecanisme trebuie actualizate periodic, cel puțin o dată pe an.

(3) Mecanismele de control intern cuprind:

a) mecanisme pentru a identifica și măsura toate riscurile semnificative și pentru a determina un nivel al capitalului corespunzător riscurilor asumate;

b) proceduri de raportare și proceduri care să permită identificarea, măsurarea, monitorizarea și controlul tranzacțiilor din interiorul grupului și al concentrării riscurilor.

(4) Toate entitățile incluse în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare, potrivit prevederilor art.6, trebuie să dispună de mecanisme adecvate de control intern pentru furnizarea oricăror date și informații care ar fi relevante la realizarea supravegherii suplimentare.

(5) Entitățile reglementate publică la nivelul conglomeratului financiar, anual, descrierea structurii lor juridice, de guvernanță și organizatorice.

(6) Politicile și mecanismele menționate în prezentul articol sînt supuse controalelor prudențiale efectuate de coordonator.

(7) Autoritățile competente determină, în cadrul acordurilor de cooperare, orientări generale comune în vederea aplicării supravegherii suplimentare a mecanismelor de control intern și a politicilor de gestionare a riscurilor prevăzute în prezentul articol. Autoritățile competente armonizează practicile de supraveghere suplimentară a mecanismelor de control intern și a politicilor de gestionare a riscurilor prevăzute în prezentul articol cu cele aferente procesului de supraveghere stipulate în normele sectoriale.

Capitolul III
MĂSURI DE FACILITARE A SUPRAVEGHERII SUPLIMENTARE

Articolul 10. Autoritatea competentă responsabilă de exercitarea supravegherii suplimentare (coordonatorul)

(1) În vederea asigurării supravegherii suplimentare a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar, autoritățile competente, de comun acord, desemnează un coordonator unic, responsabil de coordonarea și exercitarea supravegherii suplimentare, în baza criteriilor prevăzute la art.11.

(2) Identitatea coordonatorului se face publică pe paginile web oficiale ale autorităților competente.

Articolul 11. Criterii pentru desemnarea coordonatorului

(1) În cazul în care un conglomerat financiar este condus de o entitate reglementată, coordonator este autoritatea competentă care a licențiat/autorizat acea entitate reglementată în conformitate cu normele sectoriale aplicabile.

(2) În cazul în care un conglomerat financiar nu este condus de o entitate reglementată, rolul de coordonator este preluat de autoritatea competentă selectată în baza următoarelor principii:

a) dacă întreprinderea-mamă a unei entități reglementate este o societate financiară holding mixtă, rolul de coordonator este preluat de autoritatea competentă care a licențiat/autorizat entitatea reglementată în conformitate cu normele sectoriale aplicabile;

b) dacă cel puțin două entități reglementate cu sediul central în alte state au ca întreprindere-mamă aceeași societate financiară holding mixtă, iar una din aceste entități a fost licențiată/autorizată în alt stat în care se află sediul central al societății financiare holding mixte, rolul de coordonator este exercitat de autoritatea competentă din alt stat care a licențiat/autorizat entitatea reglementată în cauză;

c) dacă mai multe entități reglementate care își desfășoară activitatea în diverse subsectoare ale sectorului financiar au fost licențiate/autorizate în alt stat în care se află sediul central al societății financiare holding mixte, rolul de coordonator este preluat de autoritatea competentă a entității reglementate care își desfășoară activitatea în subsectorul cel mai important al sectorului financiar;

d) dacă un conglomerat financiar este condus de mai multe societăți financiare holding mixte cu sediile centrale în alte state și în fiecare din acestea există o entitate reglementată, rolul de coordonator este preluat de autoritatea competentă a entității reglementate care are volumul cel mai mare în totalul activelor din bilanț, cu condiția că entitățile în cauză își desfășoară activitatea în același subsector al sectorului financiar, sau de autoritatea competentă a entității reglementate care își desfășoară activitatea în subsectorul cel mai important;

e) dacă cel puțin două entități reglementate cu sediul în Republica Moldova și/sau într-un stat cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens au ca întreprindere-mamă aceeași societate financiară holding mixtă, dar niciuna dintre

aceste entități nu a fost licențiată/autorizată în statul cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens și în care societatea financiară holding mixtă are sediul, rolul de coordonator este exercitat de autoritatea competentă care a licențiat/autorizat entitatea reglementată cu cel mai mare total al activelor din bilanț din sectorul financiar cel mai important;

f) dacă conglomeratul financiar este un grup care nu are la conducere o întreprindere-mamă sau în orice alt caz care nu este specificat în prezentul articol, rolul de coordonator este exercitat de autoritatea competentă care a licențiat/ autorizat entitatea reglementată cu cel mai mare total al activelor din bilanț din subsectorul financiar cel mai important.

(3) Autoritățile competente relevante, de comun acord, iau decizia să nu aplice criteriile prevăzute în prezentul articol, dacă aplicarea lor ar fi inadecvată, avînd în vedere structura conglomeratului și importanța relativă a activităților acestuia în diferite țări, și să desemneze o autoritate competentă diferită în calitate de coordonator. În aceste cazuri, înainte de luarea deciziei, autoritățile competente acordă conglomeratului posibilitatea de a-și exprima opinia asupra deciziei respective.

Articolul 12. Atribuțiile coordonatorului

(1) Atribuțiile coordonatorului cu privire la supravegherea suplimentară sînt următoarele:

a) coordonarea colectării și dezvăluirii informațiilor relevante sau esențiale în condițiile desfășurării normale a activității, precum și în situații de urgență, inclusiv dezvăluirea de informații care prezintă importanță pentru exercitarea atribuției de supraveghere a autorității competente în baza normelor sectoriale;

b) supravegherea și evaluarea situației financiare a unui conglomerat financiar;

c) evaluarea respectării cerințelor privind adecvarea capitalului, concentrarea riscurilor și tranzacțiile în interiorul grupului, prevăzute de prezenta lege, precum și de actele normative elaborate în aplicarea acesteia;

d) evaluarea structurii, a organizării și a mecanismelor de control intern ale conglomeratului financiar, prevăzute la art.9;

e) planificarea și coordonarea activităților de supraveghere atît în condițiile desfășurării normale a activității, cît și în situații de urgență, în colaborare cu autoritățile competente relevante;

f) alte atribuții, măsuri și decizii stabilite coordonatorului prin prezenta lege sau care decurg din aplicarea prezentei legi.

(2) În vederea facilitării supravegherii suplimentare și pentru a fi fundamentată pe o bază juridică extinsă, coordonatorul și celelalte autorități competente relevante încheie acorduri de coordonare în mod separat de acordurile încheiate de către acestea în contextul supravegherii pe bază consolidată. Prin aceste acorduri de coordonare se pot încredința atribuții suplimentare coordonatorului și se pot specifica procedurile pentru luarea deciziilor în cadrul supravegherii suplimentare, de către autoritățile competente relevante, astfel cum se prevede în prezenta lege, precum și în procedurile pentru cooperarea cu alte autorități competente.

(3) Fără a se aduce atingere posibilității de delegare a competențelor și a responsabilităților specifice de supraveghere, prevăzută de normele sectoriale, prezența unui coordonator învestit cu atribuții specifice privind supravegherea suplimentară a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar nu afectează atribuțiile și responsabilitățile autorităților competente stipulate în normele sectoriale.

Articolul 13. Cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente

(1) Fără a se aduce atingere responsabilităților stabilite în conformitate cu normele sectoriale, autoritățile competente responsabile de supravegherea entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar și autoritatea competentă desemnată drept coordonator al acelui conglomerat financiar cooperează între ele pe baza acordurilor încheiate, furnizîndu-și reciproc orice informații esențiale sau relevante pentru exercitarea atribuțiilor de supraveghere, potrivit normelor sectoriale și prezentei legi. În acest sens, autoritățile competente și coordonatorul comunică, în baza acordului și/sau la cerere, orice informație relevantă și/sau esențială.

(2) Cooperarea trebuie să asigure cel puțin colectarea și schimbul de informații cu privire la următoarele elemente esențiale:

a) identificarea structurii juridice, de guvernanță și organizatorice a grupului, inclusiv a tuturor entităților reglementate, a filialelor nereglementate și a sucursalelor semnificative care aparțin unui conglomerat financiar, a acționarilor de deținere calificate, inclusiv a beneficiarilor finali, la nivelul întreprinderii-mamă a grupului, precum și a autorităților competente responsabile de supravegherea entităților reglementate din cadrul grupului;

b) strategiile conglomeratului financiar;

c) situația financiară a conglomeratului financiar, în special în ceea ce privește adecvarea capitalului, tranzacțiile în interiorul grupului, concentrarea riscurilor și indicatorii de rentabilitate;

d) acționarii majoritari și beneficiarii efectivi ai conglomeratului financiar, precum și persoanele care exercită responsabilități de gestionare și/sau conducere a acestuia;

e) gestionarea riscurilor și organizarea mecanismelor de control intern la nivelul conglomeratului financiar;

f) procedurile de colectare a informației de la entitățile dintr-un conglomerat financiar și de verificare a informației colectate;

g) dificultățile întîmpinate de entitățile reglementate sau de alte entități ale conglomeratului financiar, care pot afecta grav entitățile reglementate;

h) principalele sancțiuni aplicate de autoritățile competente în conformitate cu normele sectoriale sau cu prezenta lege.

(3) În măsura în care sînt necesare pentru exercitarea atribuțiilor, autoritățile competente pot să facă schimb de informații prevăzute la alin.(2) referitoare la entitățile reglementate dintr-un conglomerat financiar, potrivit prevederilor din normele sectoriale, cu autoritățile competente din alte state.

(4) Fără a se aduce atingere responsabilităților stabilite în baza normelor sectoriale, înaintea luării unei decizii, atunci cînd deciziile sînt importante pentru atribuțiile de supraveghere ale celorlalte autorități competente, autoritățile competente relevante se consultă reciproc în ceea ce privește următoarele elemente:

a) modificări ale structurii acționariatului, ale structurii organizatorice sau ale structurii de gestionare și conducere ale entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar, care necesită aprobarea autorităților competente;

b) principalele sancțiuni sau măsuri aplicate de autoritățile competente.

(5) O autoritate competentă este în drept să decidă să nu consulte celelalte autorități în situații de urgență, conform aprecierii autorității respective, sau atunci cînd, în opinia acestei autorități, o astfel de consultare ar putea compromite eficiența deciziilor. În acest caz, autoritatea competentă informează fără întîrziere celelalte autorități competente asupra deciziilor luate.

(6) Coordonatorul poate cere, în baza acordurilor de cooperare încheiate în acest sens, autorităților competente ale altui stat în care o întreprindere-mamă are sediul central și care nu exercită supravegherea suplimentară ca întreprinderea-mamă să

prezinte orice informații care ar fi relevante pentru exercitarea atribuțiilor coordonatorului prevăzute la art.12, cu transmiterea ulterioară a acestor informații coordonatorului.

(7) În cazul în care informațiile au fost deja comunicate unei autorități competente în temeiul normelor sectoriale, autoritățile competente responsabile de supravegherea suplimentară se pot adresa acesteia pentru a obține informațiile respective.

(8) În cazul în care coordonatorului și/sau unei autorități competente îi sînt necesare informații care au fost deja furnizate altei autorități competente în conformitate cu normele sectoriale, coordonatorul și/sau autoritatea competentă solicită prezentarea informației de la autoritatea respectivă pentru a preveni raportarea dublă către diferite autorități implicate în supraveghere.

(9) Colectarea sau deținerea de informații cu privire la o entitate din cadrul unui conglomerat financiar, care nu este o entitate reglementată, nu implică obligația autorităților competente de exercitare a atribuțiilor de supraveghere ale acestor entități la nivel individual.

(10) Informațiile primite în cadrul supravegherii suplimentare și, în special, orice schimb de informații dintre autoritățile competente și dintre acestea și alte autorități, potrivit prezentei legi, sînt supuse prevederilor privind secretul profesional și comunicarea informațiilor confidențiale din normele sectoriale.

Articolul 14. Accesul la informații

(1) Persoanele juridice supuse supravegherii suplimentare, fie că sînt sau nu entități reglementate, trebuie să își comunice reciproc orice informații relevante pentru scopurile supravegherii suplimentare.

(2) Autoritățile competente responsabile de exercitarea supravegherii suplimentare au acces la orice informație relevantă pentru scopurile supravegherii suplimentare, solicitată, direct sau indirect, de la entitățile dintr-un conglomerat financiar, fie că sînt sau nu entități reglementate.

(3) Orice entitate din Republica Moldova, reglementată sau nereglementată, inclusă în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare furnizează informații la cererea coordonatorului.

Articolul 15. Verificarea informațiilor

(1) În aplicarea prezentei legi, pentru verificarea, în anumite cazuri, a informațiilor privind o entitate, reglementată sau nereglementată, care aparține unui conglomerat financiar și care are sediul într-un alt stat, autoritățile competente din Republica Moldova solicită, în baza acordurilor de cooperare încheiate în acest sens, autorităților din statul respectiv să efectueze această verificare.

(2) În cazul în care primesc o solicitare în sensul alin.(1), autoritățile competente din Republica Moldova, în baza acordurilor de colaborare încheiate în acest sens, conform atribuțiilor deținute, fie realizează verificarea, fie acordă autorității competente care a înaintat cererea permisiunea de a efectua ea însăși verificarea.

Articolul 16. Organele de conducere ale societății financiare holding mixte

(1) Gestionarea/conducerea activității unei societăți financiare holding mixte, persoană juridică din Republica Moldova, trebuie să fie asigurată de cel puțin trei persoane, care să corespundă cerințelor privind calificarea, reputația și experiența, stabilite prin normele sectoriale aplicabile entității reglementate din cadrul societăți financiare holding mixte.

(2) Societățile financiare holding mixte notifică coordonatorului numirea în funcție a persoanelor prevăzute la alin.(1), inclusiv în situația în care coordonatorul este o autoritate competentă dintr-un alt stat cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens.

(3) Coordonatorul urmărește în permanență îndeplinirea cerințelor menționate la alin.(1) și (2), dispunînd măsurile sau sancțiunile care se impun în caz de nerespectare a acestora, prevăzute la art.19.

Articolul 17. Situațiile financiare ale societății financiare holding mixte

(1) Societățile financiare holding mixte, persoane juridice din Republica Moldova, trebuie să organizeze și să conducă contabilitatea în conformitate cu prevederile legislației din domeniul contabilității și ale standardelor de contabilitate și să întocmească situații financiare.

(2) Administratorii și persoanele care asigură conducerea societăților financiare holding mixte sînt responsabili pentru aplicarea alin.(1).

(3) Societățile financiare holding mixte sînt obligate să prezinte coordonatorului situațiile financiare consolidate, precum și alte date și informații solicitate de coordonator pentru scopurile supravegherii suplimentare.

Articolul 18. Auditul extern al societății financiare holding mixte

(1) Situațiile financiare ale societății holding mixte sînt auditate de o societate de audit în conformitate cu legislația din domeniu.

(2) Societatea financiară holding mixtă este obligată să încheie un contract cu o societate de audit, aprobată de coordonator, în condițiile stabilite prin normele sectoriale (actele normative ale autorităților competente), în funcție de structura societății financiare holding mixte (entitățile reglementate – filiale ale societății).

(3) Coordonatorul are acces la orice documente întocmite de societatea de audit în cadrul activității de audit al situațiilor financiare ale societăților financiare holding mixte.

(4) Societatea de audit a unei societăți financiare holding mixte trebuie să informeze coordonatorul imediat ce a luat cunoștință despre orice fapt sau decizie în legătură cu societatea financiară holding mixtă sau cu o entitate reglementată din cadrul conglomeratului financiar, care:

a) reprezintă o încălcare semnificativă a prezentei legi și/sau a reglementărilor ori a altor acte normative emise în aplicarea acesteia;

b) este de natură să afecteze activitatea conglomeratului financiar;

c) poate conduce la un refuz din partea societății de audit de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare sau la exprimarea de către aceasta a unei opinii cu rezerve.

(5) La solicitarea coordonatorului, societatea de audit a societății financiare holding mixte are obligația să furnizeze orice detalii, clarificări și explicații referitoare la datele cuprinse în situațiile financiare consolidate ale societății financiare holding mixte.

(6) Îndeplinirea cu bună-credință de către societatea de audit a obligației de a informa coordonatorul, în cazurile prevăzute de prezenta lege, nu constituie o încălcare a obligației de respectare a confidențialității informației referitoare la activitatea care revine societății de audit potrivit legii sau clauzelor contractuale și nu poate atrage răspunderea acesteia.

(7) Coordonatorul poate retrage aprobarea acordată unei societăți de audit în temeiul alin.(2), în situația în care aceasta nu își îndeplinește în mod corespunzător atribuțiile prevăzute de prezenta lege sau nu respectă cerințele de conduită etică și profesională specifice.

Articolul 19. Măsuri și sancțiuni

(1) În cazul în care entitățile reglementate, persoane juridice din Republica Moldova, fac parte dintr-un conglomerat financiar și respectă cerințele referitoare la adecvarea capitalului, concentrarea riscurilor, tranzacțiile în interiorul grupului, mecanismele de control intern și la procesele de gestionare a riscurilor, prevăzute de prezenta lege și de actele normative emise în aplicarea acesteia, dar, cu toate acestea, solvabilitatea riscă să fie periclitată sau tranzacțiile în interiorul grupului ori concentrarea riscurilor conduc la o deteriorare a poziției financiare a entităților reglementate, coordonatorul, în cazul în care acesta reprezintă o autoritate competentă din Republica Moldova, poate lua, în ceea ce privește societatea financiară holding mixtă, următoarele măsuri:

a) încheierea unui acord cu membrii organului de conducere a societății financiare holding mixte, care să cuprindă un program de măsuri;

b) solicitarea de informații auditorului;

c) dispunerea înlocuirii auditorului.

(2) În cazul în care entitățile reglementate sau o societate financiară holding mixtă, persoane juridice din Republica Moldova, care fac parte dintr-un conglomerat financiar, nu se conformează cerințelor referitoare la adecvarea capitalului, concentrarea riscurilor, tranzacțiile în interiorul grupului și, respectiv, la mecanismele de control intern și procesele de gestionare a riscurilor, prevăzute de prezenta lege și de actele normative elaborate în scopul aplicării acesteia, nu respectă condițiile speciale impuse sau angajamentele asumate cu privire la supravegherea suplimentară ori nu respectă oricare dintre măsurile impuse potrivit alin.(1), coordonatorul, în cazul în care acesta reprezintă o autoritate competentă din Republica Moldova, poate aplica, în ceea ce privește societatea financiară holding mixtă, următoarele sancțiuni:

a) avertisment scris;

b) suspendarea din funcție pe o perioadă determinantă a uneia sau a mai multor persoane care asigură conducerea societății;

c) amendă aplicată societății financiare holding mixte, ale cărei limite, limita minimă și cea maximă, sînt reprezentate de valorile cele mai mari care rezultă din aplicarea procentelor de 0,05% și 1% atît la cifra de afaceri, realizată în cursul exercițiului financiar anterior, de către entitatea reglementată din subsectorul asigurărilor, filială a societății financiare holding mixte, care a realizat cea mai mare cifră de afaceri, cît și la capitalul inițial minim reglementat al entității reglementate din subsectorul bancar/nonbancar și cel de investiții, filială a societății financiare holding mixte; dacă acest subsector cuprinde mai multe filiale care sînt entități reglementate, cuantumul amenzii se determină prin raportare la capitalul minim al entității reglementate care atinge cel mai înalt nivel al capitalului minim;

d) amendă aplicată membrului organului de conducere, de la 1 la 100 de salarii medii ale persoanei fizice sancționate, pentru ultimele 12 luni, care includ toate beneficiile (suplimente, prime și alte adaosuri la salariul de funcție);

e) dispunerea înlocuirii, de către societatea financiară holding mixtă, a persoanei/persoanelor care asigură conducerea societății.

(3) Pe perioada suspendării din funcție, dispusă de coordonator în baza alin.(2) lit.b), se va asigura de către societatea financiară holding mixtă desemnarea, cu respectarea prevederilor prezentei legi, a unei persoane care să exercite interimatul conducerii societății.

(4) Cuantumul amenzii este raportat la gravitatea faptei săvîrșite.

(5) Autoritățile competente relevante, inclusiv coordonatorul, asigură coordonarea acțiunilor lor de supraveghere, dacă este necesar. Coordonatorul comunică autorităților competente din alte state, ale căror entități reglementate fac parte dintr-un conglomerat financiar și cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens, constatările efectuate potrivit prevederilor alin.(1) și (2).

(6) În situația în care coordonatorul unui conglomerat financiar este o autoritate dintr-un alt stat, cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens, pentru aplicarea măsurilor și a sancțiunilor față de societățile financiare holding mixte, persoane juridice din Republica Moldova, acesta comunică autorităților competente din Republica Moldova constatările efectuate în vederea aplicării de către acestea a măsurilor și/sau sancțiunilor în corespundere cu prevederile prezentei legi și ale acordurilor de cooperare.

(7) Autoritățile competente trebuie să colaboreze strîns pentru a asigura că sancțiunile și măsurile aplicate au efectele scontate.

(8) Pentru scopurile supravegherii suplimentare, autoritățile competente pot aplica entităților reglementate aflate sub supravegherea lor oricare dintre măsurile sau sancțiunile prevăzute de normele sectoriale, care se aplică în mod corespunzător.

Articolul 20. Contestarea actelor coordonatorului

Actele adoptate de coordonator corespunzător dispozițiilor prezentei legi pot fi contestate în instanța de contencios administrativ în conformitate cu legislația.

Articolul 21. Cooperarea cu autoritățile competente din alte state

(1) În scopul supravegherii suplimentare prevăzute de prezenta lege, autoritățile competente pot iniția încheierea de acorduri cu autoritățile competente din unul sau mai multe state privind mijloacele de exercitare a supravegherii suplimentare a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar.

(2) Fără a se aduce atingere normelor sectoriale, autoritățile competente din Republica Moldova verifică dacă entitățile reglementate a căror întreprindere-mamă are sediul central într-un alt stat sînt supuse de către o autoritate competentă a acelui stat la o supraveghere echivalentă cu cea stipulată de prezenta lege privind supravegherea suplimentară a entităților reglementate.

(3) Verificarea menționată la alin.(2) se efectuează la cererea întreprinderii-mamă sau a oricărei entități reglementate licențiate în Republica Moldova sau din oficiu de către coordonatorul din Republica Moldova. Autoritatea competentă respectivă trebuie să se consulte cu celelalte autorități competente relevante și să întreprindă toate eforturile necesare pentru a respecta legislația în vigoare în desfășurarea activității de supraveghere.

(4) În cazul în care o autoritate competentă nu este de acord cu decizia luată de altă autoritate competentă privind echivalența supravegherii suplimentare exercitate de autoritatea competentă dintr-un alt stat, se aplică prevederile acordurilor de cooperare.

(5) În lipsa supravegherii echivalente, autoritățile competente relevante desemnează un coordonator și aplică, prin analogie, dispozițiile referitoare la supravegherea suplimentară a entităților reglementate.

Capitolul IV
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 22. Compatibilitatea cu legislația comunitară

Prezenta lege transpune capitolele I și II, cu excepția articolelor 9a, 9b, 12a și 12b, din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie

2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 35 din 11 februarie 2003.

Articolul 23. Intrarea în vigoare a prezentei legi

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) În termen de 10 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul, Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare vor aduce actele lor normative în concordanță cu prezenta lege sau vor adopta actele normative necesare pentru realizarea prevederilor prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI **Andrian CANDU**

Nr.250. Chișinău, 1 decembrie 2017.